

KERÉK IMRE

Labda-vers, nosztalgiával

Első labdám, hová gurultál
a mérhetetlen-tág időben?
S a diadalérzést-fakasztó
első gól, mit kapura lőttem?
Hol vannak már a csapattársak,
kikkel rúgdostuk, jobbra-balra
fürgén cselezve s fölrikoltva,
ha hálót rezgetett a labda?
Hová tűnt régi focilázam?
Szabadrúgások... Pompás passzok...
A boldog rohanás a pályán
a vágyott célig... Merre vagytok?...
Most a fiam rúgja helyettem,
két unokámnak adogatva...

Száll, csak száll magasan süvítve
az időn át egy régi labda...

